

Nagy Sándor „birodalma”

Telefon-interjú a sukorói kerület vezetőjével

A Gondviselés úgy hozta, hogy már az előző beszélgetéskor is közel kerültünk az 1848-49-es eseményekhez, hiszen a Tápió vidékén jártunk. Most az egykori dicsőséges hadi sikerek kezdetére is emlékezett Pákozdi-Sukoró tájéka, amelyről Nagy Sándorral, a VADEX Rt. Székesfehérvári Erdészete kerületvezető erdészével beszélünk.

– Szevasz! Mindenek előtt badd kérdezzem, hogy a helyi kultusz miképpen gondoskodik a megemlékezésről?

– A Jellasics bán vezette császári csapatokat 1848. szeptember 29-én Pákozdi térségében verte vissza Perczel Mór serege. Erre az áldozatos honvédő sikerre emlékeztet az obeliszk, amelyet évente márciusban is és a csata évfordulóján is emlékezők ezrei keresnek fel, és koszorúzással tisztelnek.

– Milyen jellegű a kerületed, amelyben a nevezetes emlékhely is található?

– A Sukorói kerület hat község: Sukoró, Pákozdi, Velence, Nadap, Pázmánd és Gárdony területét érinti. Az 1967-es komplex erdőtelepítési program a Velencei-tó környéke és vízgyűjtőjének fásítását irányozta elő. Több, mint ezer hektár erdő telepítése történt meg, amelyet gyerekfejjel még én is segítettem. Most abban a kivételes helyzetben vagyok, hogy ezek az erdők részei a kerületemnek.

– Tehát viszonylag fiatal ültetvény-jellegű erdőket kezelsz.

– Igen, a korosztályra a 25 és 35 év közötti a jellemző. A nagyrészt kopárrokra, sziklás, köves és földes vázталajra, illetve a tó mellett – néha szikeseedésre is hajló – szoloncsások és szolonyeces talajokra telepített erdők négyötöde gazdaságtalan. Elsődlegesen víz- és talajvédelmi, de közjóléti funkciót is betöltő erdőkről van szó, hiszen a Velencei-tó kedvelt kiránduló- és pihenőhely is. A kerület része még néhány, tsz-tól átvett idős akácos is.

– A kellően sikeres telepítési célkitűzést és az esztétikai elvárást melyik fajfajok alkalmazásával sikerült szinkronba hozni?

– A sekély vázталajokon főfafajok a feketefenyő, erdei fenyő, virágos kőris,

cser, molyhos tölgy, mezei szil, mezei juhar, mindenütt gazdag cserjeszinttel. A vízfolyásoknál hazai és nemes nyárok, fehérűz, amerikai kőris és ezüstfa.

– Ezek szerint leginkább nevelővágások, ápolások a feladataid.

– Jut azért egyéb is. Jelenleg 1200 m³ nemesnyár-véghasználat és a felújítás előkészítése is folyik, miközben két helyen tisztítást, másutt törzskiválasztó gyérítést végzünk. Tavaszi feladat lesz még az ősszel tarolt akácos felújítása, részben sarjzattalással, kisebb részben mesterségesen.

– A Velencei-tó és környéke idegenforgalma számottevő. Hogyan segíti programok szervezését az erdészet, a kerületed?

– A kerület szívében látogatható a közel százhektáros Pákozdi-Sukorói Arborétum, a szárazságtűrő ritkaságok gyűjteménye, április elejétől október végéig. Nagyon közel áll a szívemhez, hiszen kialakításában kezdettől részt vettem. Az arborétumban Tájmuzeum ismerteti a hegység kialakulását, növény- és állatvilágát, 19 szelvény pedig a környék talajait. 1300 m hosszú tanösvény 9 állomása hívja fel a figyelmet az erdő „működésére”, az erdőgazdálkodás módjaira, az erdészek munkájára. A belső kis tónál sportolási lehetőséget, a kisebbeknek „kaland-játszóterit” kikapcsolódást kínálunk. Évente 20-24 ezer látogatót foga-

dunk, tavasszal és ősszel iskolások és óvodások tömege kirándul ide. Tanítási időben a VADEX Rt. itteni erdei iskolájába rendszeresen jönnek székesfehérvári tanulók.

– Az igazán változatos fogadó-készség, azt hiszem, egyfajta új szemléletet, szolgálati szintet kíván.

– A szezonban igen nagy nyomás nehezedik a kollégáimra is, hiszen az idelátogatókat maximálisan ki kell szolgálnunk, a természet és a berendezés „rendjével”. Állandó készenlét, rugalmasság, ha kell, improvizálás vezetnek ahhoz, hogy a vendégek jó érzéssel távozzanak és jöjjenek újra. A munkánknak, tágabban: a szakmánknak, azt hiszem, ezen az úton haladva lehet több elismerést kivívnia.

– Az eddigi szakmai és a családi életről mondj néhány szót!

– Sopronban kaptam képesítést 1977-ben. Egy évig a volt Mezőföldi ÁEVEG Soponyai Erdészeténél beosztott erdészként (segéd-üzemág) dolgoztam. Innen a Fásító- és Parképítő Erdészethez kerültem, vállalkozásban kivitelezett fásításokban (pl. M-7, Velencei-tópart, Ford-, Philips-üzemek stb.) tettem szert igen sok új, hasznos ismeretre, idős kollégáktól is. A parkmunkák mindig új kihívást jelentettek és folytonos önképzést is igényeltek. Az erdőtelepítés, kopárfásítás és a felújítás gyakorlati fogásait is megtanultam, és most nagy hasznát veszem. 1990-től a Székesfehérvári Erdészetnél vagyok kerületvezető erdész.

– Családos vagy?

– Nős vagyok, 12 éves kisfiúnk általános iskolás. A földrajz, a történelem iránt érdeklődik jobban, hogy követ-e a pályán, az még rejtély. A nejem szezonban az arborétumban dolgozik, segít az aktuális teendőknél. Sukorón lakunk. Szabadidőm viszonylag kevés van, vagy keveset hagyok. Bár mostanság kissé többet kirándulunk együtt, ezen kívül, ha lehet, olvasok. Kedvelem a vadászatot is, ezen belül beérem a kevéssel.

– Egyesületi tag vagy?

– Igen, az Erdei iskola Szakosztályának is. A szakosztályi és más rendezvényeken az időm szabta lehetőség szerint részt veszek.

– Köszönöm a beszélgetést, sikeres szezont kívánok!

Apatóczky István